

KOLHORN IS GEWELDIG!

- Eén van de prachtige tuintjes in Kolhorn. -

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphil Wandelt](#).

Gemalenroute (9.5 km)

Zo kom je nog eens ergens

Op een bewolkte zaterdag rijden we naar Kolhorn. Wij hadden er nog nooit van gehoord, maar het schijnt een beroemd dorp te zijn. Twee keer in het jaar is er een nachtmarkt, die natuurlijk onlangs niet door zijn gegaan. Of de markt in augustus wel doorgaat is de vraag. Ons maakt het niet uit. Wij hoeven niet naar de drukke markt en bezoeken Kolhorn liever op een rustige zaterdagochtend.

- Het is nog duidelijk te zien dat Kolhorn vroeger een vissersdorp is geweest. -

Als we aankomen rijden op de parkeerplaats is er genoeg ruimte. De wandeling kan beginnen! De [TOP \(Toeristisch Overstappunt\) Kolhorn van Wandelnetwerk Noord-Holland](#) is snel gevonden. Vanaf hier volgen we de blauwe pijlen. Bij de tweede pijl twijfelen we, maar dat is niet nodig. Je moet richting "Museum de Turfschuur" lopen en daar zie je de rest van de pijlen vanzelf.

Gemalenroute

Deze route heet eigenlijk Gemalenroute. Het eerste gemaal (Schager Kogge) komen we al heel snel tegen, al hebben wij niet meteen door dat het een gemaal is.

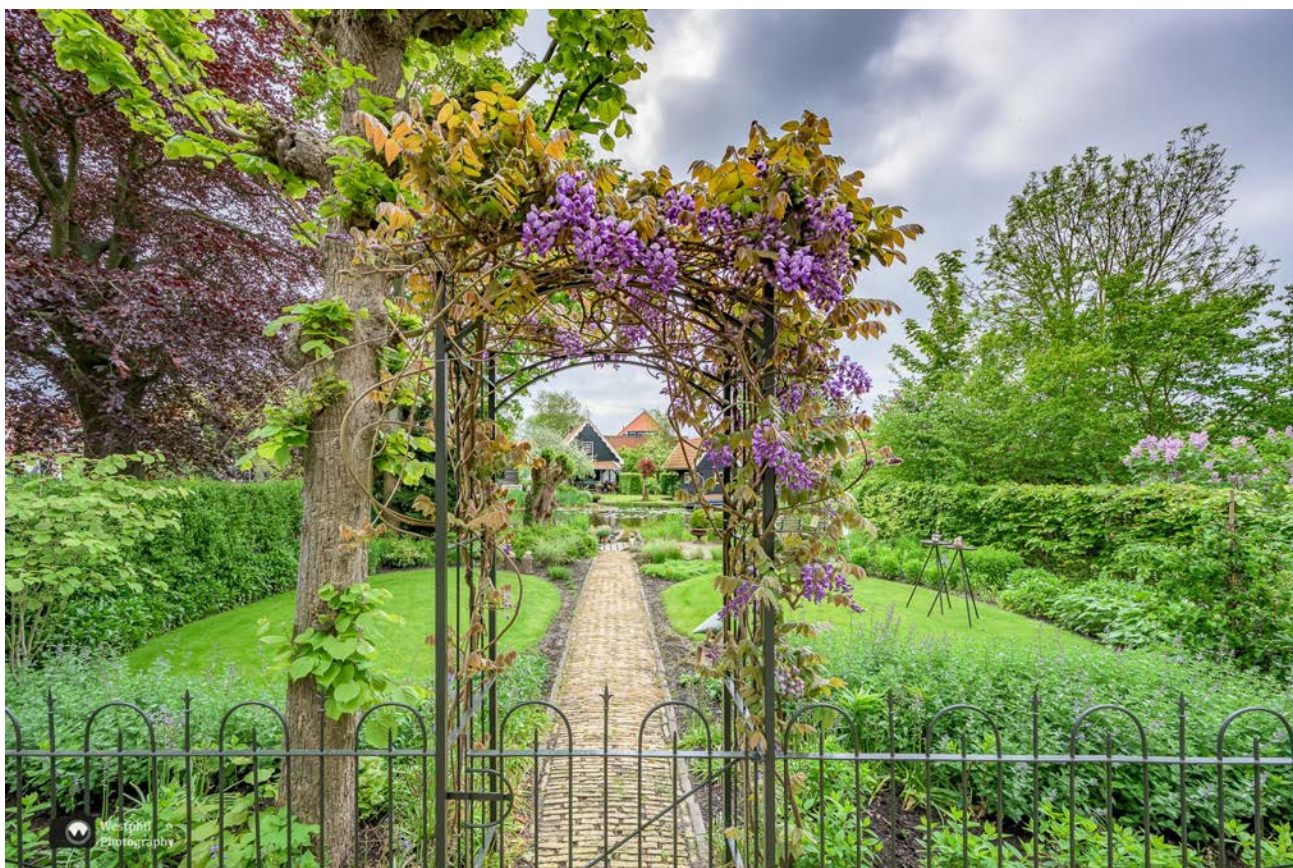
- Het gemaal Schager Kogge is niet meer in gebruik. -

Kolhorn was ooit een vissersdorp aan de Zuiderzee. Door de verschillende inpolderingen, ligt het nu midden in het Noord-Hollands landschap. Het uiterlijk van een vissersdorp is mooi blijven bestaan.

- Wat een leuke huisjes en fantastisch die tuintjes. -

We lopen over een pad, dat de huizen van de tuinen scheidt. De bewoners steken hier het voetpad over om hun tuin aan het water te gebruiken. De ene tuin is nog mooier dan de andere. Wat een leuk straatje met schattige huisjes. We weten gewoon niet waar we kijken moeten, dus maken we overal maar foto's van. Zo kunnen we het thuis nogmaals bekijken en voor dit wandelverslag gebruiken natuurlijk. De tuinen zijn allemaal privé en dat is maar goed ook. Anders liepen we daar nu nog bloemen te fotograferen.

- Zou het dorp een styliste hebben, of mag je er alleen wonen als je groene vingers hebt? -

De route is makkelijk te volgen. We gaan alsmaar rechtdoor, maar als we een kerkje zien lopen we daar natuurlijk even heen. Jammer voor ons dat hij deels in de steigers staat en met een vrachtwagen en een hoogwerker ernaast, kan zelfs Adriaan er niets moois van maken.

- Achter dit huis is de kerk nog net te zien. -

Veel te snel, naar ons zin, lopen we het dorpje uit. Wij hadden er nog wel wat langer willen blijven. We gaan zeker een keertje terug voor een rondje door het dorp.

- Nog één plaatje van Kolhorn voordat we het dorp uitlopen. -

We lopen langs een asfaltweg. Het is er gelukkig niet druk en wordt er niet hard gereden. Af en toe staan we stil om te genieten van het uitzicht en foto's te maken van het waterrijke gebied. In het riet langs het water zingen rietzangers het hoogste lied. Soms zien we er ook eentje bovenin een rietstengel zitten.

- Wat een mooi uitzicht. -

Barsingerhorn

Op het moment dat we beginnen te denken dat het stuk langs de weg lang is, komen we het volgende dorp tegen. Barsingerhorn is niet zo mooi als Kolhorn, maar wel de moeite waard. We komen langs een golfbaan waar het clubgebouw is gevestigd in de romp van een oude molen.

- De golfbaan van Barsingerhorn. -

Dat het lente is merken we vooral aan alle bloeiende wilde bloemen langs de kant van de weg en een grutto, die heel luid een kieviet aan het verjagen is. De grutto heeft vast jonkies, maar wij zien ze niet.

- Zo mooi al die bloeiende wilde bloemen. -

De route is nog steeds erg gemakkelijk te volgen, steeds maar rechtdoor. We komen langs een boerderij met een heel oud tankstationnetje. Leuk voor de foto toch?

- In Barsingerhorn kun je "Terug naar toen". -

In de kern van het dorp lopen we langs een heel mooi gebouwtje. We denken eerst dat het een kerk is, maar het blijkt een oud rechthuis uit 1622 te zijn.

- Het Raedthuysje. -

Tegenover het Raedthuysje is een terras met een bronzen beeld van kunstenares Greetje van Roon. Zij maakte dit in opdracht van de dorpsraad. Het heet “De kracht van het dorp”. Het terras is bedoeld voor alle bezoekers van het Raedthuysje, voor fietsers of wandelaars die even willen uitpuffen en of picknicken en voor bijzondere gelegenheden in het dorp.

- "De kracht van het dorp" van Greetje van Roon. -

Tot onze verbazing zien we verderop ook nog een tulpenveld! Dit ommetje is dus ook leuk om volgend jaar in april/mei te doen. Ik help het jullie wel herinneren.

- Verderop zien we een veld vol gele tulpen. -

Er is zoveel te zien. We komen langs een bord van de Bokroute. Dit heeft niets met bier te maken, maar met Cornelis Bok; een kunstschilder die meerdere schilderijen heeft gemaakt in de omgeving van Schagen. Er zijn twee bokroutes: een fiets- en een wandelroute. Ook leuk om een keer te doen!

- Van deze plek heeft Cornelis Bok een schilderij gemaakt. -

We mogen eindelijk rechtsaf

Dan komen we bij knooppunt 25, waar we eindelijk rechtsaf mogen. Als we nog verder rechtdoor hadden gelopen, waren we in Schagen beland. Het is tijd om even op een bankje te zitten en te genieten van ons meegebrachte broodje. Tenminste Adriaan, want ik ben mijn brood vergeten. Het grasveldje is ingezaaid met wilde bloemen en er zijn paadjes omheen gemaaid zodat je er tussendoor kan lopen. Speciaal voor fotografen.

- De insecten genieten ook van de wilde bloemen. -

Als we verder lopen komen we langs een heel grappig gebouwtje. Dit is een oud wachthuisje (Abri). De halte was onderdeel van de oude tramweg Wieringen-Schagen. De witte strepen op de weg geven aan waar de rails hebben gelegen. Het huisje is gebouwd in 1910 en bood reizigers beschutting tegen weer en wind.

- Het is een abri; een ouderwets wachthokje. -

De grasdijk

De gemalenroute is ongeveer 45% verhard en 55% onverhard. Aangezien we al de hele tijd langs een weg lopen komt er nu een heel groot deel over een grasdijk; de beloofde weilanden. Ik ben blij dat ik een lange broek heb aangetrokken, want er wordt hier weinig gemaaid en het gras, maar vooral de brandnetels, staan best hoog.

We klimmen over ons eerste opstapje en vervolgen onze weg door de paardenbloemenpluis.

- Het eerste opstapje. -

Ondanks dat het lopen hier wat moeilijker gaat, is het hartstikke leuk om over dit pad te wandelen. Als we op de helft zijn komen we uit bij een bollenveld. De bollen zijn helaas allemaal gekopt, maar wel leuk om te weten dat je hier heel dichtbij de tulpen kan komen. We lopen langs een akker met groeven. We zien twee scholeksters, die af en toe in een groef verdwijnen om daarna weer tevoorschijn te komen. Een grappig gezicht!

Ondertussen lopen we naar de drukke weg toe. Het zal toch niet dat we daar langs moeten lopen? Gelukkig mogen wij aan de goede kant van het Schagen Kogge kanaal rechtsaf over een grasdijk.

De terugweg

Ook hier staat het gras en de brandnetels erg hoog. Deze dijken worden slechts twee keer per jaar gemaaid, omdat de natuur dan de minste schade oploopt. Maar met een lange broek en dichte schoenen, is het heel goed te doen.

- Als je achterom kijkt zie je dit en hier lijkt het gras helemaal niet hoog. -

We lopen lekker door, want er is natuurlijk nergens een bankje te bekennen. Straks maar weer even zitten als we in het dorp zijn.

- Mooi doorkijkje over het Schagen Kogge kanaal. -

Het enige nadeel is het geluid van de weg aan de overkant van het kanaal. Verder lopen wij lekker rustig en komen nauwelijks iemand tegen.

- Er zijn ook stukken die niet recht zijn. -

Af en toe moeten we over een hekje klimmen, maar met de opstapjes is dat goed te doen. Bij één hek is het opstapje stuk, maar wij klimmen gewoon over het hek. We hebben hier melding van gemaakt via meldpuntroutes.nl. Dan zijn de beheerders ook op de hoogte en kunnen ze het opstapje repareren of vervangen.

Aan het einde van de grasdijk staan schapen en waar schapen zijn is schapenpoep. Even opletten waar we lopen, anders moeten we straks onze schoenen weer schoonmaken.

- Het lijkt net of ze op ons af komen rennen. -

De lammetjes zijn al groot, maar ze zijn nog steeds schattig. De schapen zijn een beetje bang van ons en vluchten zodra wij er aan komen lopen. Jammer, wij hadden wel zin in een schapenknuffel.

Aan het eind van het pad komen we weer langs een gemaal: Gemaal Kolhorn.

- Bij het gemaal loop je een stukje over een steiger langs het water. -

Vorbij het gemaal komen we uit bij een picknickplek met informatieborden. Er staan borden met info over het gemaal, de polder en de natuur. Rechts op een eilandje staat een monument van een neergestorte bommenwerper uit de tweede wereldoorlog. Ook hier is een informatiebord over. Het valt mij op hoe jong de mensen waren, die toen omgekomen zijn.

- Lepelaars zijn welkom, maar wij hebben ze niet gezien. -

Wij hebben het gevoel dat we nu alle hoogtepunten gehad hebben en dat we nu teruglopen naar het parkeerterrein. Dat is echter niet zo. We zien bootjes liggen in de Bovenkolk, altijd leuk voor een foto!

- De bootjes zijn niet zo nieuw meer. -

We lopen nog een klein stukje langs het water en daar wijzen de blauwe pijlen naar rechts. We komen langs een plek waar vroeger de Molenkolk, één van de strijkmolens van Schager Kogge, heeft gestaan. Er staat nu een cortenstalen molentje, zodat je kunt zien hoe de molen er vroeger uit heeft gezien.

- De fundering van de molen en de cortenstalen replica. -

We lopen over een leuk bruggetje achter de blauwe pijlen aan en gaan daarna naar links langs het water “de Benedenkolk”. Op een gegeven moment twijfelen we of we wel goed gaan, maar als je gewoon rechtdoor blijft lopen langs het water kom je vanzelf uit waar je vanochtend begonnen bent.

- Het bruggetje over de Benedenkolk. -

Het was een lang ommetje, maar echt een fijne wandeling met leuke dorpjes en natuur.

Extra info

- Achtertuintjes langs de Benedenkolk. -

Link naar de route:

<https://www.wandelnetwerknordholland.nl/startpunten/route/gemalenroute-blauw/56410/>

Wij parkeerden bij Restaurant 't Anker. De Strook 8, 1767 CS Kolhorn.

Je volgt vanaf de parkeerplaats de blauwe pijlen. Je komt langs de volgende knooppunten: 60, 66, 65, 69, 25, 16, 84, 68, 67, 66 en weer terug bij 60.

Afstand: 9,49 km

- Nog één fotootje van Kolhorn voordat we naar huis gaan. -

Meer wandelen in Noord-Holland
www.wandelnetwerknordholland.nl